

Autodiagnostický rozbor klasifikace a hodnocení

„Za pedagogicky riskantní, až nevhodné je možno považovat klasifikační způsob (styl) s extrémním klasifikačním měřítkem, tj. přílišnou mírnost, ale především přehnanou přísnost“ (Hrabal, 1988, s. 52)

3.1 Postupy analýzy klasifikace jako údaje o učiteli

- 1) porovnávání své klasifikace s požadavky, které jsou dány normou-
vnitřní klasifikační řád
- 2) porovnávání vlastní klasifikace s klasifikací ostatních učitelů
vyučujících též předmět na stejném typu školy a s žáky podobné
úrovně. Kritériem se stává **empirická „kvazinorma“**. Celý postup má
blízko po vnější formální stránce k hodnocení výsledků podle norem.
- 3) Sledovat se dá také **rozptyl klasifikace**, frekvence jednotlivých
stupňů. Problematický je snížený rozptyl – příliš kumulují známky na
konci klasifikační stupnice nebo uprostřed. Snižuje to rozlišovací
hodnotu známek a tím i motivační hodnotu. Příliš velký počet známek
uprostřed klasifikační stupnice poukazuje na nerozhodnost,
nediferencovanost vidění žáků, nejistotu, nejasnost kritérií
- 4) **Stabilita známek** – průměru
- 5) **Frekvence průběžné klasifikace**
- 6) **Výjimečná známka** na rozdíl od ostatních předmětů – pojetí žáka